

د یونس نبي کتاب

د کتاب پېژندنه

د یونس نبي کتاب د سپېڅلي کتاب د نورو پیغمبرانو د کتابونو سره فرق لري، دا د یونس نبي په هکله یوه کیسه ده. په دې کتاب کې مونږ یو نبي وینو چې سرغړونه کوي، خو بې دینه او کافران کشتی چلوونکي توبه وباسي او یو قدرتمند پاچا خپل ځان عاجز کوي. دا کتاب د یوې پوښتنې سره پای ته رسېږي چې په هغه کې ټولو لوستونکو ته یوه وینا ده: ایا دا ستاسو دپاره بڼه خبره ده چې خدای ستاسو د دښمنانو سره مینه وکړي؟ خدای یونس ته وویل چې نینوا یعنی د آشور د لویې امپراتورۍ پایتخت ته لاړ شي، یعنی د اسراییلو سرسخته دښمنانو ته. خو یونس نه غوښتل چې د خدای د پیغام سره هلته لاړ شي، ځکه چې هغه په دې باندې باور درلود چې خدای به د ښار د جوړولو نقشه عملي نه کړي. سره له دې چې تگ ته راضي نه و، خو بیا یې هم اطاعت وکړ او په پای کې کله

چې د هغه د عذاب او فنا کېدلو پیغام رښتیا نه شو، نو غمجن شو.

دا کتاب په خپل مخلوق باندې د خدای د مطلق حاکمیت تصویر
ښکاره کوي. خو د ټولو نه زیات دا تصویر خدای د مینې او رحمت
د خدای په توګه څرګندوي چې دا غوره ګڼي د دې په ځای چې د
خپل قوم دښمنانو ته سزا ورکړي او له منځه یې یوسي، هغوی
وژغوري.

د موضوعگانو لست

یونس او کشتیوانان: ۱ فصل

د یونس لومړنی دعا: ۲ فصل

یونس او د نینوا خلک: ۳ فصل

د یونس دوهمه دعا: ۴ فصل

یونس د خښتن څخه تښتي

① یوه ورځ خښتن د امتای زوی یونس ته وویل: ② «د نینوا لوی ښار ته لاړ شه او په ضد یې وعظ وکړه. ځکه ما ولیدل چې د هغه ځای خلک څومره بدکاره دي.» ③ خو یونس په بلې خوا روان شو، په دې خاطر چې له خښتن څخه وتښتي. هغه یافا ته لاړ او هلته یې یوه کشتی ولیدله چې هسپانیی ته روانه وه. هغه خپله کرایه ورکړه او د کشتیوانانو سره سپور شو چې هسپانیی ته سفر وکړي او د خښتن څخه لپرې شي.

④ خو خښتن په بحیرې باندي یو قوي باد نازل کړ او دا توفان دومره تېز ؤ چې هغه کشتی د ماتېدلو په خطر کې وه. ⑤ ټول کشتیوانان ووپرېدل او هر یو خپل خدای ته فریاد وکړ. هغوی بارونه بحیرې ته ورگوزار کړ، ترڅو کشتی سپکه شي. خو یونس د کشتی دننه لاندي ننوتی ؤ او هلته په درانه خوب ویده ؤ. ⑥ د کشتی مشر هغه ته ورغی او ورته ویې ویل: «څنگه ویده پروت یې؟ پاڅه او خپل خدای ته فریاد وکړه! کېدای شي چې هغه په مونږ باندي رحم

وکړي او زمونږ ژوند وژغوري.»

۷) بیا هغو کشتیوانانو یو بل ته وویل: «راځئ چې پچه واچوو

چې دا معلومه کړو چې دا بلا د چا له امله په مونږ باندې راغلې ده.» هغوی پچه واچوله او پچه د یونس په نوم وختله. ۸) بیا هغوی

د هغه څخه پوښتنې وکړې: «مونږ ته ووايه چې په دې کې څوک

ملامته دی چې دا بلا یې په مونږ باندې راوستې ده؟ ته څه کار

کوي؟ د کوم وطن څخه راغلی یې؟ د کوم قوم څخه یې؟» ۹) هغه

په ځواب کې وویل: «زه یو عبرانی یم او د څښتن، د اسمان د خدای

چې بحیره او ځمکه یې جوړ کړي دي، عبادت کوم.» ۱۰) یونس

هغوی ته وویل چې زه د څښتن څخه تښتم. نو کشتیوانان ډېر

ووېرېدل او ورته ویې ویل: «دا تا څه وکړل!»

۱۱) توفان نور هم زیاتېده، نو هغوی د هغه څخه پوښتنه وکړه:

«مونږ تا سره څه وکړو چې توفان ودرېږي؟» ۱۲) هغه په ځواب کې

وویل: «ما پورته کړئ او بحیرې ته مې ورگوزار کړئ، نو توفان به

غلی شي. ځکه زه پوهېږم چې دا لوی توفان زما له امله په تاسو

باندې راغلی دی.» ۱۳) د دې په ځای کشتیوانانو هڅه وکړه چې

کشتی وچې ته وباسي. هغوی د خپل ټول قوت څخه کار واخیست، خو توفان نور هم زیاتېده او هغوی څه ونه شو کولی. ^(۱۴) بیا هغوی څښتن ته فریاد وکړ: «ای څښتنه، د دغه سړي د وژلو په خاطر مونږ مه مړه کوه او د هغه د مرگ مسوولیت زموږ په غاړه مه اچوه، ځکه چې تا ای څښتنه، په خپله خوښه دا کار کړی دی.» ^(۱۵) بیا هغوی یونس پورته کړ او بحیرې ته یې ورگوزار کړ او توفان سمدستي غلی شو. ^(۱۶) په دې کار هغه سړي د څښتن څخه ډېر ووېرېدل او هغوی څښتن ته قرباني وړاندې کړه او نذرونه یې ورکړل.

^(۱۷) څښتن یو لوی ماهي ولېږه چې یونس ژوندی تیر کړي او یونس درې ورځې او درې شپې د ماهي په گېډه کې و.

د یونس دعا

^(۱) د ماهي د گېډې څخه یونس خپل څښتن خدای ته دعا وکړه:

^(۲) په خپل تکلیف کې مې ای څښتنه

تاته غږ وکړ

او تا ځواب راکړ

د مړو د نړۍ د ډېر ژور ځای څخه

ما فرياد وکړ د مرستې په خاطر

او تا واورېده

٣ تا زه ژورو او بو ته ورگوزار کړم

د بحيرې تل ته

او سيلاب راکړ کړم

او زما په سر تېرې شوې ستا زورورې څپې

٤ نو ما وويل چې زه شرل شوی يم

ستا له نظره څخه

خو بيا به هم زه سترگې واپروم

ستا د سپېڅلي کور خواته

⑤ اوبه راباندې راغلي او ساه اخيستی نه شم

او شوي راچاپېرې له ما د بحيرې اوبه

زما د سر څخه راتاو شول د بحيرې وانښه

⑥ ورسېدم زه دغرونو بېخ ته

لاندي ځمکې تل تر تله راگېر کړمه زه

خو تا راووستم ژوندي د مرگ له کندي څخه

ای څښتنه زما خدایه

٧ ګله چې وتله زما ساه

نو ته مې راياډ کړلې څښتنه

او زما دعا ورسېدله تاته

ستا سپېڅلي کور کې

٨ چې بې ارزښته بتانو ته کړي عبادت څوک

هغوی پرېښی خپل امید دی د خدای د تلپاتې مینې

٩ خو د شکرګزاری په کولو سره

زه به وړاندې کړمه تاته قرباني

او ما چې منلی نذر، زه به یې ورکړمه

راځي خلاصون د څښتن له خوا نه

۱۰) بيا خښتن په ماهي باندي امر وکړ او ماهي يونس وچې
خټمکې ته ورگوزار کړ.

يونس د خښتن اطاعت کوي

۱) بيا په دوهم ځل خښتن يونس ته وويل: ۲) «همدا اوس د
نينوا لوی ښار ته لاړ شه او هغه پيغام خلکو ته اعلان کړه چې زه
يې تاته درکوم.» ۳) نو يونس د خښتن خبره ومنله او نينوا ته لاړ.
نينوا يو ډېر لوی ښار ؤ چې په گړخېدلو کې يې درې ورځې لگېدلې.
۴) يونس د ښار په منځ کې روان شو او د يوې ورځې له گړخېدلو
څخه وروسته هغه خلکو ته داسې اعلان وکړ: «نينوا به په څلورېښتو
ورځو کې وران شي!»

۵) د نينوا خلکو د خداي په پيغام باندي باور وکړ. نو هغوی دا
اعلان وکړ چې هر يو تن بايد روژه ونيسي او ټول خلک د لوی
څخه نيولې تر کوچني پورې بايد د وير کالي واغوندي، ترڅو دا
وښايي چې توبه يې ويستلې ده.

⑥ کله چې د نینوا پاچا د دې خبرې په هکله واورېدل، هغه د خپل تخت څخه پاڅېد، خپله چپنه یې وویستله، د ویر کالي یې واغوستل او په ایرو باندي کېښناست. ⑦ هغه د نینوا خلکو ته داسې یو اعلان وکړ: «د پاچا او د هغه د درباریانو له خوا یو حکم وشو چې هېڅوک دې څه نه خوري. ټول خلک او حیوانات، پادې او پسونه د خوراک او د څښاک څخه منع دي. ⑧ ټول خلک او حیوانات باید د ویر کالي واغوندي. هر یو باید په جدي توګه خدای ته دعا وکړي او د خپلو بدو کارونو او زور زیاتي څخه لاس واخلي. ⑨ څوک پوهیږي؟ کېدای شي بیا هم خدای خپله پرېکړه بدله کړي او د خپل سخت قهر څخه راوګرځي، ترڅو مونږ هلاک نه شو.»

⑩ کله چې خدای ولیدل چې هغوی څه وکړل او څنګه هغوی د بدو لارو څخه راوګرځېدل، نو هغه خپله پرېکړه بدله کړه او هغه تباهي یې ورباندي نازله نه کړه چې د هغې ګوانس یې کړی و.

د یونس قهر او د خدای رحم

① یونس په دې باندې ډېر خفه ؤ او په قهر شو. ② نو هغه داسې دعا وکړه او ویې ویل: «ای څښتنه، ایا دا هغه څه نه دي چې ما هغه وخت وویل کله چې زه په خپل وطن کې وم؟ له همدې امله ما بیرته وکړه چې ترشیش ته وتبتم، ځکه زه پوهېدم چې ته رحیم او مهربانه خدای یې. زه نه په قهر پرې او ستا تلپاتې مینه ډېره زیاته ده، تا خپله پرېکړه بدله کړې او خلکو ته به سزا ورنه کړې. ③ نو اوس ای څښتنه، زما ژوند واخله، ځکه چې زما دپاره د ژوند څخه مرگ ډېر بڼه دی.» ④ څښتن په ځواب کې وویل: «ته څه حق لري چې په قهر شي؟»

⑤ یونس د بنار ختیځ خواته لاړ او کښېناست. هغه د خپل ځان دپاره یو پناه ځای جوړ کړ او د هغې لاندې کښېناست، دا انتظار یې کاوه چې وويني په نینوا باندې به څه پېښ شي. ⑥ بیا څښتن خدای یو بوټی راشین کړ چې په یونس باندې سیوری وکړي، ترڅو د هغه قهر سوړ کړي. یونس د بوټي دپاره ډېر خوشحاله شو. ⑦ خو په راتلونکې ورځ سهار وختي خدای یو چينجی راولېږه او هغه بوټی یې وخور او هغه وچ شو. ⑧ کله چې لمر راوخوت، خدای د ختیځ

له خوا تود باد راوالوزاوه او تر هغه وخته پورې لمر د یونس په سر باندې لگېده چې هغه کمزوری شو. هغه غوښتل چې مړ شي او ويې ويل: «زما دپاره د ژوند څخه مرگ ډېر ښه دی.»

⑨ خو خدای هغه ته وويل: «ته څه حق لرې چې د بوټي په هکله په قهر شي؟» یونس په ځواب کې وويل: «زه حق لرم چې په قهر شم، دومره په قهر شم چې مړ شم!»

⑩ څښتن هغه ته وويل: «ته په دې بوټي باندې چې د هغه دپاره دې هېڅ زحمت نه دی ويستلی او نه دې لوی کړی دی، زړه سوځوې. دا بوټی په یوه شپه کې راشین شو او په بله شپه وچ شو. ⑪ نو ایا زه د نینوا په لوی ښار باندې زړه ونه سوځوم؟ هلته د یو لک او شلو زرو څخه زیات خلک شته چې جاهلان دي او همدارنگه ډېر حیوانات په کې دي.»